

Δρος Α. Συγκελάκη *“Τὰ μεγάλα κοινωνικά δηλητήρια”*,
Ἐκδοτική ἐταιρία “Γράμματα”, Ἀλεξάνδρεια - Ἀθήνα 1928.

*Πανηγυρικὸν Λεύκωμα τῆς ἑκατονταετηρίδας Οὐγὸν
Φώσκολου*. Ἐκδοσις Ἰονίου Ἀνθολογίας, Ζάκυνθος.

Γ. Θ. Μαλτέζου *«Σύμβολα»*, Ἐκδοση Χ. Γανιάρη. Ἀθήνα.

Τάκη Βαλασίδη *«Ἐνα χαμένο ὄνειρο»*, ρομάντζο, ἔκδοση
τοῦ συγγραφέως, ἐπιμελημένη ἀπὸ τὰ «Γράμματα», Ἀλεξάνδρεια -
Ἀθήνα, 1928.

Σώτου Βουρλέκη *«Ἡ καρδιά μιᾶς ἀμαρτωλῆς»*, Ἀθήναι,
1927, Τυπογρ. Ἀλ. Βιτσιουνάκη.

Πειραικὸν Ἡμερολόγιον, ἔκδοσις Ἐκδοτικῆς ἐταιρίας
«Ἑλβα» Πειραιεύς.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ἡ *«Νεοελληνικά Γράμματα»*. Χρόνος Β'. Γενάρης 1928. Ἡρά-
κλειο, Κρήτης.

Ζεχωρίζουμε ἓνα ἀπτὰ πειὸ ρεαλιστικὰ διηγήματα τοῦ κ.
Φρέρη *«Ὁδύνη»* ζωντανὸ καὶ καλοδουλεμένο· βρίσκουμε καὶ
σκίτσο του καμωμένο ἀπτὸν Γ. Λυδάκη. Ὁ κ. Γιάννης Μουρέλ-
λος συνεχίζει τὸ μεγάλο του διήγημα *«Τατιάνα Ἰβάνοβνα Κασκίν»*.
Ὁ κ. Βουγᾶς ἔχει ἓνα ἄρθρο γιὰ τὸν Πέτρο Πικρὸ καὶ τὸ βιβλίον
τοῦ Τουμπεκὶ ποὺ ἀσφαλῶς θαυξήσει τὴν πίερα τοῦ συγγραφέα.
Δημοσιεύεται μέρος τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σκίπη *«Κάτω ἀπτὸ Λέντρο
τῆς ζωῆς»*, Τόμος Β.

Εἶδαμε μ' εὐχαρίστηση μεγάλη καλυτέρευση καὶ στὴν ἐμφά-
νιση καὶ στὸ τύπωμα τῶν *«Νεοελληνικῶν Γραμμάτων»*, περιοδικοῦ
ποῦ παρακολουθοῦμε μὲ συμπάθεια καὶ ἐνδιαφέρον.

«Νέα Ἑστία» 15 Ἰανουαρίου, 1 Φεβρουαρίου 1928.

Στὸ πρῶτο τεῦχος ὁ Γοργίας κάνει διάφορες παρατηρήσεις καὶ
συμπληρώσεις στὴν ἐπισκόπηση τοῦ Κ. Παράσχου γιὰ τὴ λογοτεχ-
νικὴ παραγωγή τοῦ 1927. Παρατηροῦμε πῶς ὁ Γοργίας ἔχει ξε-
χάσει τὴν Ἀλεξάνδρεια ἢ ὁποία ὅμως εἶχε δυὸ βιβλία ἄξια νὰ ση-
μειωθοῦν καὶ ἐπαινεθοῦν τὸν ἐκλεκτὸ τόμο διηγημάτων τοῦ κ. Πιε-
ρίδη καὶ τὶς ὥραϊες πρόζες τοῦ κ. Πόλυ Μοδινοῦ *«Ρυθμικὲς Ζωές»*.

Ἔχει συνέχεια ἀπὸ ἓνα ὥραϊο ἐκτενὲς ποίημα τοῦ κ. Μαλα-

κάση "Ὁράματα" τοῦ ὁποίου στροφές εἶχαν φανεῖ στο 60 τεῦχος τῆς "Νέας Ἑστίας". Ὁ Ἀλκης Θρύλος γράφει πάνω στίς γιορτές τοῦ Φώσκολου ποῦγιναν στή Ζάκυνθο. Ὁ Ἀλκης Θρύλος δέν φαίνεται νά παραδέχεται τὸν ἐλληνικὸ πατριωτισμὸ τοῦ Φώσκολου ποὺ θεωρεῖ ἀπλῶς καλὸ ποιητὴ, καὶ μέμφεται τὴν Ἑλλάδα ποὺ ἐνῶ ἀγνόησε πάντα τοὺς δικούς της καλλιτέχνες βρέθηκε πρόθυμη νά γιορτάσει τὸν Φώσκολο ποὺ δέν τῆς ἀνήκει οὔτε ὡς ἄτομο, οὔτε ὡς ποιητής.

Ὁ κ. Τέλλος Ἀγρας ἔχει ἓνα ποίημα "Νεοθάνατη" γεμάτο λεπτὸ αἰσθημα.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ 2ου τεύχους ὁ κ. Μιχ. Ἀργυρόπουλος δημοσιεύει δυὸ Συμυρνώτικα Τραγούδια ἀπὸ τὴ σειρὰ "τῆς Πατρίδος". Ἀρχίζει μιὰ μελέτη τοῦ κ. Βάρναλη, ποὺ θὰ τυπωθεῖ με συνέχεια, γιὰ τὸ Σολωμικὸ ἔργο.

Ἐνα ἀνέκδοτο ἄρθρο τοῦ Σπ. Δε Βιάζη γιὰ τὴν ἵδρυσιν Ἑθνικοῦ Μουσείου στὴν Ἐπτανήσο στο 1833.

Σ' αὐτὸ τὸ φυλλάδιο τελείωσε τὸ διήγημα τοῦ Νίκου Δ. Λουκοπούλου "Ὅταν πέθανε ἡ Ἀγγέλα". Τὸ τέλος τοῦ κάπως βιασμένο, ἐνῶ ὅλο τὸ διήγημα ἦτανε σὲ πολὺ καλὸ ὕφος γραμμένο καὶ με καλὴ ἀρχιτεκτονική.

"**Ἀναγέννηση**" Στο 4ο τεῦχος τῆς Β'. χρονιάς ὁ κ. Παράσχος δημοσιεύει μιὰ κριτικὴ πάνω στο ἔργο τοῦ Κώστα Βάρναλη. Ὁ κ. Ρώτας γράφει πάνω στὴν Ἀσκητικὴ τοῦ Καζαντζάκη καὶ ὁ κ. Π. Πρεβελάκης ἐνθουσιαστικά γιὰ τὰ δυὸ ἔργα τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη "Ἀσκητικὴ" καὶ "Νικηφόρος Φωκᾶς".

Στίς βιβλιοκρισίες κρίνεται καὶ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Γ. Πιερίδη "Ἐνας Ξένος κι' ἄλλα Διηγήματα". Ἀναδημοσιεύομε μερικὲς χαρακτηριστικὰς γραμμές :

"Τὰ διηγήματα τοῦ κ. Πιερίδη εἶναι ἀπὸ τὰ καλὰ νεοελλήνικα διηγήματα. Τὰ χαρακτηρίζει μιὰ ἀπλότης καὶ τὰ περιβάλλει μιὰ ἀτμόσφαιρα. Ὁ κ. Πιερίδης ἔχει τὸ χάρισμα νά υποβάλλει. Μὲ πολὺ λεπτὸν ὑπαινιγμὸν καὶ με μιὰ ἄνεση στὴν ἀφήγηση ξεσκεπάζει τί γίνεται βαθύτερα ἀπὸ κείνο ποὺ ἐκδηλώνεται κι' ἀπὸ κείνο ποὺ ξέρουν τὰ ἴδια τὰ πρόσωπα".

"**Ἑλληνικὰ Γράμματα**" δεκαπενθήμερο περιοδικὸ Ἀθήνα. 1 Φεβρουαρίου 1928.

Σημειώνουμε ἓνα ἄρθρο τοῦ Δ. Α. Ζακυθινοῦ «Λορέντσος Μαβίλης». Ἡ μελέτη ἀσχολεῖται με γενικὲς κρίσεις πάνω στο ἔργο καὶ λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τοῦ ἐπτανήσιου ποιητῆ. "Εἶναι ὁ ἄν-

θρῶπος", καταλήγει ὁ κ. Ζακυθηνός, "πὺν ξέρει νὰ ζεῖ ὁμορφα καὶ νὰ πεθαίνει παλληκαρίσια".

Βρίσκουμε συνεργασία Σ. Β. Κουγέα "Ὁ Καποδίστριας ὡς πανευρωπαϊκὴ φυσιογνωμία". Μιχ. Πρωτοπάλτη "Οἱ χοροὶ τῆς Καρπάθου". — Ὁ κ. Φώτης Κόντογλου μεταφράζει παλιὰ ἰταλικά παραμύθια.

"**Ἡ σύγχρονη Σκέψη**" Δίμηνο περιοδικὸ Ἰανουάριος 1928. Ἀριθ. 1 Σικάγο.

Οἱ ἐκλεκτοὶ λόγιοι Γιάννης Βουβάκης καὶ Μ. Βισάνθης πὺν ἐκδίδουν καὶ διευθύνουν τὸ λαμπρὸ περιοδικὸ μᾶς παρουσίασαν τὸ πρῶτο τους τεύχος πλουσιώτατο σὲ ὕλη καὶ ἄρτιο σὲ ἐμφάνιση καὶ ἐκτύπωση. Σ' ἓνα λιγόλογο πρόλογο μᾶς δείχνουν ὅλη τους τὴν ἐντονη θέληση καὶ τὴν πεποίθηση μὲ τὴν ὁποίαν ἄρχισαν τὸ ἔργο τους. Τοὺς συγχαίρομε γιὰ τὴν εὐγενικὴν τους προσπάθεια πὺν ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα γιὰ νὰ ἐπιτύχει. Τὸ περιοδικὸ ἐξασφάλισε συνεργασία τῶν πειρὸ καλῶν μας λογοτεχνῶν.

Στὸ τεύχος αὐτὸ ξεχωρίζουμε ἄρθρο τοῦ Ψυχῶρη πᾶνω στὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ τὸν τονισμό· Κ. Π. Καβάφη, «Εἰς τὸ ἐπίνειον», ποίημα γιὰ τὸ ὁποῖο ἔγραψε ὁ κ. Βρῖσιμιτζάκης, στὸ τελευταῖο μας τεύχος, μιὰ σελίδα σοφῆς κρίσης· Λ. Πορφύρα, ἐπίγραμμα· Κώστα Οὐράνη, Χειμωνιάτικη Λακκάδα μιᾶς Κυριακῆς· στίχους ἐξαιρετικῆς χάρις τοῦ κ. Τέλλου Ἄγρα· ἓνα λεπτὰ πονεμένο τετράστιχο τοῦ κ. Ἰσαντροῦ Ἀρι (Χάγερ Μπουφίδη)· καὶ διάφορα ποιήματα νέων ποιητῶν ἀπὰ ὁποῖα σημειώνουμε ἓνα σονέτο τοῦ κ. Φ. Ἀνατολέα "Ἑλλάδα", "Τὸ κόκκινο τραγοῦδι" τοῦ κ. Μ. Ἀναγνωστόπουλου. Ἐξυπνο καὶ χαριτωμένο τὸ διηγηματάκι τοῦ Βουτυρᾶ "Ὁ διωχμένος τοῦ Παραδείσου". Ὁ κ. Βουβάκης γράφει γιὰ τὸν φιλέλληνα ἀμερικανὸ Γεώργιο Κράμ Κούκ. Ὁ κ. Βισάνθης μᾶς δίνει ἓνα ἐκτενὲς διήγημα «Σκλάβοι ἐλεύτεροι». Ὁ κ. Φώτης Κόντογλου τρεῖς ἀπτοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβίδ. Ὁ κ. Παράσχος γράφει γιὰ τὶς τελευταῖες στιγμὲς τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοδώρου. Τὸ περιοδικὸ παίρνει μέρος στὴ λογοτεχνικὴ κίνηση. Ἐχει στήλη πὺν παρουσιάζει διάφορους λόγιους. Ἀπτοὺς Ἀλεξανδρινοὺς ἀναφέρει τὸν ποιητὴ Κ. Ν. Κωνσταντινίδη καὶ τὸν Γ. Πιερίδη γιὰ τοῦ ὁποίου τὸ ὠραῖο βιβλίον "Ἐνας ξένος καὶ ἄλλα διηγήματα" γίνεται τόσος λόγος τελευταῖα.

Ὁ κ. Ι. Μ. Παπαγιωτόπουλος, —εἰς τὴν "**Ἐρευνα**" Ἰανουάριος 1928—ἐξετάζει τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸ πολιτισμὸ ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς πρακτικότητος. Ἡ ἐποχὴ μὲ τὴν ὁποίαν κυρίως ἀσχολεῖται εἶναι ὁ 5ος αἰὼν καὶ ὁ 4ος π.Χ.

Δομένικος Θεοτοκόπουλος, μηνιαῖο κρητικὸ φυλλάδιο ἐκδιδόμενο στὰ Χανιά.

Πολὺ μᾶς εὐχαρίστησε ἡ ἐπανεκδόση τοῦ καλοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ. Τὸ καλλιτεχνικὸ του παράρτημα μᾶς δείχνει ὥραϊες εἰκόνες τοῦ Κρητικοῦ ζωγράφου Κοζότση. Δημοσιεύεται τὸ ποίημα τοῦ Καβάφη "Τέμεθος Ἀντιοχεὺς 400 μ.Χ." Στίχοι τοῦ Κλ. Παράσχου μὲ λεπτὸ αἶσθημα :

"Θυμᾶμαι ἓνα μικρὸ νησί πού ἀράξαμε ἓνα δειλινό"

„ σὲ λόφους καταπράσινους λίγα σπητάκια ἀσπρίζαν.....

„

„ μὰ ἐμεῖς, στὰ μάτια πού εἶχαμε τὰ ὄραματα χρυσῶν

„ πόλεων ποράξεων, καὶ τροπικῶν, κι' ὁλοόασπρων πόλεων

„ ἀδιάφοροι ἐθωρούσαμε τ' ὥραϊο μικρότατο νησί

„ κι' ἀξένοιαστοι ἓνα δειλινό τὸ εἶδαμε ἀργὰ νὰ σβύνει".

Στίχοι τοῦ Αἰμίλιου Ριάδη καὶ τοῦ Ι. Παπαϊωάννου. Συνεργασία τοῦ πολὺ καλοῦ διηγηματογράφου κ. Βελ. Φρέρη. Ὁραῖα ποιήματα τοῦ κ. Μάριου Βαϊάνου. Πολὺ μᾶς ἤρεσε τοῦ κ. Φαλτάιτς "Τὸ γράμμα τῆς μάννας του". Διαβάζουμε πέντε ποιήματα τοῦ κ. Παπαδαντώνη : Ὁ "Θάνατος" εἶναι ποίημα πολὺ ἐπιτυχημένο, κομμάτι καβαφικῆς μορφῆς. Ὁ κ. Βάλσας γράφει περὶ κινηματογράφου καὶ βρίσκουμε (ἀπτόν κ. Ν. Λαζαρίδη) πληροφορίες γιὰ τὴ μουσικὴ κίνηση τῶν Χανιῶν.

"*Ἰόνιος Ἀνθολογία*", μηνιαῖο περιοδικό, Δεκέμβριος 1927.-- Ἰανουάριος 1928, Ζάκυνθος.

Σημειώνουμε ἓνα ὥραϊο διήγημα τῆς κ. Μαριέτίας Μινώτου "Στὴν Εὐπορτα", δυὸ τετράστιχα τοῦ κ. Σίμου Μενάρδου καὶ ἓνα ποίημα λεπτῆς συγκίνησεως τῆς κ. Εἰρήνης Δεντρινοῦ "Τὴ θάλαμμε".

Περιοδικὸν Δελτίον Βιβλιοθήκης Κρήτης Φιλολογικοῦ Συνλόγου ἐν Χανίοις (Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 1927). ὁ Καθηγητὴς κ. Χατζηδάκις, ἀκαδημαϊκός, γράφει γιὰ τίς τοπωνυμίες τοῦ χωριοῦ Μύρθιο τῆς Κρήτης (ὅπου καὶ γεννήθηκε). Βρίσκει τοπωνυμίες ἀρχαίας προέλευσης Δαμνῶνι (Δαμνώνιον), Ἀρχαλονόρι (ἄρχαλος δωρ.), Λέσκα (λέσχη). Μιά παρατήρηση τοῦ καθηγητοῦ : "Κανεῖς ποτὲ δὲν λέγει ὡς τοπωνυμίαν σ' τὸν Ἅγιο "Χριστὸ ἀλλὰ ὁμως" λέγεται σ' τὸν Ἀῖ Σταυρωμένο ὅπως λέγεται καὶ ἐν Ἡπείρῳ" στὴν Ἀῖ Σωτήρα (ἀντὶ σ' τὸν Ἀῖ Σωτήρα — Οὕτω δηλοῦται" τόπος τῆς παρὰ τὴν Κόνιτσαν Γλυτονιαβίτσης, ἐν ᾧ ὑπάρχει" ναὸς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος)". — Σημειώνουμε ἓναν κατάλογο ἀρχιερέων τῆς Κρήτης.

“La Semaine Egyptienne” εβδομαδιαῖο περιοδικό, Κάιρο. Στο τεύχος τοῦ Ἰανουαρίου ἡ Christiane Hostelet γράφει γιὰ τὴν ἐφετεινὴ ὁμαδικὴ ἐκθεση ζωγραφικῆς ποὺ ὀργανώνουν κάθε χρόνο στὸ Κάιρο “Les Amis de l’Art”.

Ἀπ’ ὅλα τὰ ἐλληνικὰ ἐκτεθέντα ἔργα ξεχωρίζεται ὁ πίνακας “Σκητὴ τοῦ δρόμου” τοῦ νεωτεριστῆ ζωγράφου Τάκη Καλμούχου. Ἡ ἐξαιρετικὴ μνεία τοῦ ἔργου τοῦ μὲ πολὺ μέλλον καλλιτέχνη ποὺ βρίσκεται τώρα στὸ Παρίσι μᾶς εὐχαριστεῖ καὶ μεταφράζουμε ἐδῶ μερικὲς γραμμὲς τῆς κρίσης ποὺ κάμει ἡ Christiane Hostelet.

“Περωνίας στὴν Ἑλλάδα, ἔχομε ἓνα ταμπλὸ μὲ τάση κυβιστικὴ τιλοφορούμενο “Σκητὴ τοῦ δρόμου” μοναδικὸ ἔργο ποὺ ἔστειλε ὁ Τάκης Καλμούχος. Παιγνίδι ἀπὸ κυκλικὲς καὶ τοξοειδεῖς γραμμὲς ὅπου κάθε τι βρίσκεται ἀπομονωμένο καὶ ποὺ ὅλα συνδυάζονται σ’ ἓνα σύστημα σχεδίων ποὺ ὁ καλλιτέχνης σύνθεσε μὲ μιὰ εὐχάριστη ἰδιοτροπία. Ἡ γυναῖκα ἡ τυλιγμένη στὰ πέπλα της, ποὺ θηλάζει τὸ παιδί της, εἶναι ἓνα πολὺ ἐπιτυχημένο κομμάτι. Δὲν τοῦ λείπει οὔτε ἡ χάρη, οὔτε ἡ τέχνη, οὔτε καὶ μιὰ κάποια συμβολικὴ ιδέα”.

Βρίσκομε ἐπίσης συνεργασία τοῦ λαμπροῦ γάλλου συγγραφέα Marc Elmer, ὠροῖο ποίημα “Les Pommiers roses” τοῦ Paul Vanderborght· ἄρθρο τοῦ Henri Grégoire “Ἀπὴν Εὐδοξία ἴσαμε τὴν Πουλχερία”.

Ἀπὸ τεύχος τοῦ Φεβρουαρίου σημειώνουμε ἓνα ἐνδιαφέρον ἄρθρο “Egypte-Europe” τοῦ κ. Fernand Leprette. Ὁ Oscar Grojean μιλά γιὰ τὴν ἐορτὴ ποὺ ἔγινε στὸ Κάιρο πρὸς τιμὴν τῶν τριῶν αἱγυπτίων ποιητῶν Ahmed Chawky, Hafez Ibrahim καὶ Khalil Moutran, τὴν 31ῃ Ἰανουαρίου 1928, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Chamsy Pacha ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας ἐκπαίδευσης.

Τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν θερμὴ αὐτὴ καὶ δίκαια συναδελφικὴ ἐκδήλωση θαυμασμοῦ πρὸς τὶς τρεῖς κορυφές τῆς αἱγυπτιακῆς ποίησης εἶχε ὁ γνωστὸς λόγιος κ. Paul Vangerborght. Διάκόσια περίπου πρόσωπα παρακάθησαν στὸ γεῦμα ποὺ δόθηκε στὸ “Continental Hôtel”. Μίλησαν οἱ κ. Leprette, Vanderborght, Chamsy Pacha καὶ Khalil Moutran, (ἓνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐορταζόμενους) γαλλικά. Οἱ κ. Gemeyel, Mansour Fahmi καὶ Guidi ἀραβικά.

Ἀπαγγέλθηκαν ποιήματα, καὶ ἓνας τραγουδιστὴς μὲ τὴ συνοδεία μάντολας καὶ βιολιοῦ τραγούδησε τὸ μελοποιημένο ἔργο τοῦ Ahmed Chawky “Ὁ Ἀντώνιος καὶ ἡ Κλεοπάτρα”.

στο ίδιο τεύχος διαβάζουμε συνέντευξη με τὸν Khalil Moutran κ' ἓνα ποίημα τοῦ νεαροῦ ρώσσου ποιητῆ Alexandre Blök.

“Παναγύπτια”, περ οδικό ἐβδομαδιαῖο γιὰ παιδιὰ ἐφήβους καὶ κορίτσια. Ἐκδίδεται ἀπὸ “Γράμματα” Ἀλεξάνδρεια.

Στὸ φυλλάδιο τῆς 4 Φεβρουαρίου τελειώνει τὸ μέρος τῆς μεταφράσεως τῶν Ταξιδιδῶν τοῦ Γκάλλιβερ πὺν ἔχει νὰ κάμει μετὰ τις περιπέτειες τοῦ ἥρωα στὴ χώρα τῶν Λιλιπουτίων. Τὴν μεταφραστική του ἐργασία τὴν ἔκαμε πολὺ ἱκανοποιητικὰ ὁ κ. Μάκης Ἀνταῖος, ὁ γνωστὸς νέος ἀλεξανδρινὸς λόγιος. Τώρα συνεχίζει, ἀπὸ φυλλάδιο τῆς 11 Φεβρουαρίου “Στοὺς Μπρόμπ Ντίγκ-Ντάνγκηδες”. Ἡ στήλη “Οἱ Σεβαστοὶ μας φίλοι” κάμνει γνωστοὺς — χρησιμώτατο πρᾶγμα—τοὺς διδασκάλους στὰ παιδιὰ, με λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τους, τῆς ἡλικίας τους, τῆς δράσεως τους. Στὰ τελευταῖα φυλλάδια προρουσιάζονται ἔτσι, ἡ κ. Βορλόου, ὁ κ. Ἀρτεμίδης καὶ ὁ κ. Παπαμιχαήλ (διδάσκαλος στὸ Μίτ-Γάμρ)· ἔχει εἰκόνες τῶν τριῶν. Γὸ ἄρθρο γιὰ τὴν κ. Βορλόου τὸ γράφει “μιά μαθήτριά της” — εἶναι ὁμορφο καὶ συγκινημένο, καὶ δίκαιον· πάνω ἀπὲν εἰκόνα τῆς κ. Βορλόου διαβάζουμε: “ποῖα ἑλληνοπούλα τῆς πόλης μας, ἡ ποῖα καλὴ μανούλα δὲν ἀναγνωρίζει τὴν παρακάτω συμπαιθητικὴ φυσιογνωμία, πὺν με παραδειγματικὴ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωση στὸ ἔργο της ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ περιτριγυρίζεται ἀπὸ τὴν νέα γενεὰ τοῦ μέλλοντός μας, ἀπὲς μέλλουσες μητέρες τῆς γενιᾶς μας”. Ἡ γράφουσα ἑλκύει τὴν προσοχὴ στὴ φιλανθρωπικὴ δράση, γιὰ τίς φτωχὰς ἐργάτιδες, τῆς κ. Βορλόου, ἡ ὁποία εἶναι τμηματάρχης τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς “Ἡ ἐργάτις”.

Σημειώνουμε στὸ φυλλάδιο τῆς 28 Ἰανουαρίου τὴν δημοσίευση ὠραίου сонέτου τοῦ Μαβίλη “Ἡ πατρίδα”.

Παρατηροῦμε (στὸ φυλλάδιο τῆς 21 Ἰανουαρίου) μίαν ἐγκύκλιο (20 Δεκεμβρίου 1927) τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν θρησκευμάτων τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσης στὴν ὁποία παρακαλοῦνται νὰ διατάξουν τοὺς διευθυντὰς τῶν σχολείων νὰ συστήνουν τὰ “Παναγύπτια” στοὺς μαθητὰς, στίς σχολικὰς κοινότητες, καὶ στίς σχολικὰς ἐπιτροπὰς τῆς Ἑλλάδος ὡς πολὺ ὠφέλιμο περιοδικό.

“Πανόγραμμα”. Μηνιαία καλλιτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ ἔκδοσις. Κάϊρο-Ἀλεξάνδρεια. Τεύχος 1ον, Ἰανουάριος 1928.

“Ἴσις” ἐβδομαδιαῖο περιοδικό. Ἀλεξάνδρεια. Ἰδιοκτήτρια καὶ διαχειριστὴς Τίνα Λαχανοκάρδη. Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Ἡρ. Λαχανοκάρδης.

“Cinégraphe Journal”. Εβδομαδιαίο περιοδικό, Ἀλεξάνδρεια. — Στὰ φύλλα τῆς 2 καὶ 9 Φεβρουαρίου ἡ εἰκονογράφησὶς τοῦ δείχνει σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἄφιξιν τοῦ πρίγκηπα διαδόχου τῆς Ἰταλίας στὴν Ἀλεξάνδρεια. Διαβάζουμε ἄρθρα γιὰ τὶς συναυλίες Οὐμπερμαν καὶ Κορτό.

Στὸ *courrier littéraire* λέγεται γιὰ τὸ Νόμπελ ὅτι, “on voulait l’an dernier couronner l’Italie” ἀλλὰ γιὰ πολιτικούς λόγους δὲν δόθηκε τὸ βραβεῖο στὸν Ντανούντσιο ἢ στὸν Πιραντέλλο καὶ τὸ πῆρε ἡ Δελένδα. Γιὰ τὸ κατοπινὸ βραβεῖο λέγει “on parlera de la France”. Μπορεῖ. Ἐμεῖς νομίζουμε ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ σκεφθῇ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Νόμπελ ὅτι ἐπιβάλλεται πιά “de parler de la Grèce”. Ἐκτὸς ἐὰν πολιτικοὶ λόγοι — ἀρκετὰ ἄτοποι στὴν περίστασιν — τὸ ἀποκλείουν : δηλαδὴ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι μικρὴ δύναμις.

Στὸ φύλλο 22 Ἰανουαρίου τοῦ “*Journal des Hellènes*” βρίσκουμε πολλὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα—ἡ στάσις τοῦ Χάρντνυ ἀπέναντι τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλγινείων μαρμάρων στὴν Ἑλλάδα· περὶ τῶν Βυζαντινῶν μνημείων· γιὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Ὁμήρου στὸ ἰσπανικὸ ἀπ’ τὸν καθηγητὴ Σεγάλα· περὶ τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων στὴν ἐφορία τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησιᾶς τοῦ Παρισιοῦ ἡ ὁποία, λέγει ἡ ἐφημερίς, “n’est plus destinée à recevoir les 500 Grecs d’autrefois” : οἱ Ἕλληνες τοῦ Παρισιοῦ εἶναι τώρα 20.000.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΣΤΙΣ 21 Φεβρουαρίου ἄνοιξε — στὴν Ἑλληνικὴ Λέσχῃ — ἡ ἐκθέσις τοῦ γνωστοῦ ἑλλήνα ζωγράφου κ. Μίμη Παπαδημητρίου.

Οἱ 80 περίπου πίνακες πού μᾶς παρουσιάζει ὁ καλλιτέχνης εἶναι σχεδὸν ὅλοι ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρινὴν ἀτμόσφαιρα. Ὁ κ. Παπαδημητρίου — τοῦ ὁποίου ἡ ἐργασία δείχνει ἀρτίστα μὲ δυνατό ταλέντο — ἔχει τὸ θάρρος καὶ ἐκθέτει τὶς μελέτες του. Ἡ εὐσυνείδητη αὐτὴ προετοιμασία του μᾶς ἐνθουσιάζει. Ὅταν πλάϊ στίς ὑπέροχες ἐλαιογραφίες—ἀλεξανδρινὰ τοπεία — πού σὲ σταματοῦν μὲ τὸν ἄρτιο συνδυασμὸ χρωμάτων καὶ τὴν ἐμπειρὴν χρῆσιν τοῦ φωτός, βλέπει κανεὶς τὴ μελέτη, κι’ αὐτὴ ζωγραφικὸ καλλιτέχνημα, βγαλμένη ἀπὸ χέρι γεροῦ ἀρτίστα, ἡ ἐντύπωσις πλουτίζει, ἡ αἰσθητικὴ συγκίνησις αὐξάνει.